

[Christmas Møller.]

gaa over til en Gældssanering, og derfor har den højtærede Landbrugsminister altsaa ikke nogen som helst Grund til at drage de Slutninger af vort Afsnit I, som han gør. Aarsagen er den, jeg tidligere har nævnt.

Til den højtærede Ministers Bemærkning om, at vi jo ikke havde nogen Dækning for de Udgifter, som Gennemførelsen af vort Forslag vilde medføre, vil jeg gerne sige, at jeg ved ikke, hvor i sit Lovforslag den højtærede Minister har Dækning for Udgifterne ved det... (*Landbrugsministeren* [Bording]: Det staar der). Nej, der staar ikke noget om nogen Dækning. (*Landbrugsministeren* [Bording]): Jo, i § 24). Hvad gør der? I § 24? Der staar henvist til et andet Lovforslag. (*Indenrigsministeren* [Dahlgaard]: Ja, naturligvis). Ja, naturligvis, siger Indenrigsministeren, som skal suffere. Stillingen er jo den, at paa samme Maade har jeg henvist til, at Lovforslag, som eventuelt kunde blive stillet i Tilslutning til vort Forslag, kunde give Dækning. Der er overhovedet ingen Forskel, og jeg for mit Vedkommende har peget paa, at en ensartet Beskatning maa-ske vilde være den Vej, ad hvilken man burde gaa.

Til den højtærede Landbrugsminister vil jeg gerne yderligere sige, at jeg ikke kan være enig med ham i, og at jeg slet ikke kan forstaa, at Landbrugsministeren kan mene, at vore Gældssaneringslaan vil være en usikker Anbringelse. Den højtærede Minister sagde, at der var sikkert ikke megen Alvor i vort Forslag. Vi benytter dog de Udvalg, som Ministeren benytter i sit eget Forslag, og jeg maa gaa ud fra, at Ministeren har Tillid til disse Udvalgs Administration. Vi siger, de skal ikke være hemmet af Regler paa den ene eller den anden Maade, og jeg har paavist — og Ministeren har overhovedet ikke modsagt mig —, at Reglerne for Ydelse af Laan og for Vurderingerne til Ejendomsskyld maa være saa forskellige paa Grund af de vidt forskellige Forhold i de forskellige Dele af Landet — selve det Materiale, der foreligger for det høje Ting til Bedømmelse heraf, viser det —, at vi har ment at maatte sige: ved Ydelsen af Gældssaneringslaan skal man ikke være bundet af faste Regler, vi har Tillid

til, at Udvalg og Bevillingsudvalg vil administrere forstandigt og rigtigt. Hvorfor Ministeren nu, visende en overordentlig Mistillid til de Udvalg, som han i øvrigt ellers viser Tillid, siger, at vore Gældssaneringslaan vil nok blive en meget usikker Anbringelse, ved jeg ikke. Den vil ikke blive usikrere efter vort Forslag end efter Ministerens, men vort Forslag vil betyde, at man, alle disse forskelligartede Forhold taget i Betragtning, kan yde Saneringslaan, hvor man mener, at det vil være forstandigt og rimeligt at gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh sagde, at det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg i Betænkningen havde talt om de „stedse stigende“ Ejendomsskatter. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Aage Fogh: hvor har vi talt om det? Jeg vil bede det ærede Medlem, naar han faar Ordet, gøre opmærksom paa, hvor det staar. Vi har sagt, at Ejendomsskatterne var steget fra 1909—14 og indtil nu; men det ærede Medlem er jo først og fremmest radikal Agitator, og derfor udtaler han sig paa denne Maade og siger, hvad han tror, der skal staa, men gør sig ikke den Ulejlighed at se efter, hvad der virkelig staar. Der staar ikke noget om stedse stigende Ejendomsskatter, for det ærede Medlem Hr. Fibiger og jeg ved jo nok, at der blev skabt et Forlig i 1933, hvorved Ejendomsskatterne blev sat ned, ikke godt nok — det kan Venstre og vi hurtigt blive enige om, ikke permanent, saaledes som det burde være, og derfor har vi heller ikke paa Side 4 i Betænkningen talt om de stedse stigende Ejendomsskatter, men vi har talt om den varige Skattelettelse, vi ønskede, bringende Skatterne tilbage til Niveauet 1909—14, og vi har talt om, at den Prioritet, det offentlige gennem de sidste 20 Aar har indskudt i Landbrugsejendommene, maa drages ud af disse. Men det ærede Medlem Hr. Aage Fogh skylder Forklaring paa, hvor vi har talt om de „stedse stigende“ Ejendomsskatter. Det ærede Medlem vil vel ikke benægte, at Ejendomsskatterne er større i Dag end i 1909—14?

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var i øvrigt særdeles glad ved den Forklaring, jeg havde givet angaaende vor Stilling til den varige Skattelettelse. Den har jeg saamænd givet overmaade mange Gange før.